

LA CONSTRUCCIÓ A LES COMARQUES DE L'INTERIOR

GARROTXA, RIPOLLÈS, Cerdanya

De les comarques de Girona, sempre i per intuïció, separem les comarques del que podríem anomenar "sector costaner" i "les de l'interior". D'aquest últim grup, format per la Garrotxa, Ripollès i Cerdanya, segurament ens oblidarem de la darrera, donada la seva vinculació a les comarques barcelonines. Al primer grup podem adjudicar-hi tot l'aparell administratiu, així com tota la infraestructura turística, i és la zona que desenvolupa una activitat constructiva major en volum que les comarques de l'interior. Una vegada distingides les dues zones, passarem a parlar d'aquesta última zona, les comarques de l'interior.

Zona evidentment mal comunicada fins avui, l'activitat constructiva ha anat creixent en funció del que passava a les zones amb més comunicació amb les funcions administrativa i turística, rebent amb un retard considerable i mitigades les oscil·lacions de l'activitat del sector, oferint un diagrama de desenvolupament i activitat més aplanat i desplaçat respecte al temps que el centre.

Aquesta situació va provocar que a la darrera crisi econòmica, als anys setanta, empreses amb vertaderes dificultats s'instal·lessin a zones que mai havien estat als seus punts de mira, obligant en certa manera a l'actualització de les constructors locals, o bé provocant la seva desaparició.

Avui, i amb aquesta base, la situació real a les comarques de l'interior és totalment diferent: les comunicacions s'estan posant al dia, i l'intercanvi en tots els sentits és més ràpid, i efectiu.

SITUACIÓ ACTUAL

L'activitat econòmica està marcada per varis agents que han provocat un "boom" desmesurat pel sector de la construcció, d'aquests factors, d'entre molts, en podríem destacar: la pujada del PSOE al poder amb una pressió important a l'economia submergida, l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea, la forta activitat industrial, i l'adjudicació de la realització de les Olimpíades a Barcelona. Cada un d'ells ha estat una part important pel re-

llançament de la construcció a nivell del Principat. Cal fixar-nos que les causes són bàsicament d'àmbit territorial, no localitzades com havien estat fins avui, cosa que ens conduirà a problemes més d'àmbit territorial que local.

FACTOR POLÍTIC

Des de la pujada al poder del Partit Socialista, ha anat augmentant la pressió sobre l'economia submergida, el famós diner negre. Aquest, i degut al poc control sobre les transaccions de béns immobles, s'ha anat col·locant en edificacions de recent construcció, declarades a preus inferiors al seu cost real. Amb això s'ha creat un mercat amb una demanda fictícia d'habitatges, que no respon a la necessitat real de la societat.

L'entrada de l'Estat dins la Comunitat Econòmica Europea ha provocat una ràpida modernització industrial per a l'adequació amb la normativa comunitària, amb un espai limitat de temps per tal de poder competir a nivell continental, la plena integració a l'any 92. Aquest factor també està creant una forta demanda de mà d'obra, afegida a les altres.

FACTOR INDUSTRIAL

Donada la forta activitat industrial promoguda per la recuperació de la crisi del petroli dels anys setanta, s'ha donat una estabilitat laboral que ha incentivat per una part el creixement de l'edificació industrial, i per l'altra la possibilitat d'endutament a nivell familiar per a adquisició d'habitatges en propietat, o la independència personal del lligam familiar dels més joves.

FACTOR ESPORTIU

La concessió de l'organització de les Olimpíades a Barcelona ha obligat a l'administració a crear una infraestructura molt important en un espai molt reduït de temps. Creant una forta demanda de mà d'obra en una reduïda zona, que s'ha anat extenent a totes les subseus, o sigui afectant quasi tot el Principat.

CONCLUSIÓ

Aquestes causes han creat per un costat un fort i segurament irreal llançament de l'activitat constructora, i per l'altre una gran demanda de personal qualificat, que la societat no pot oferir, ja que són feines que necessiten d'un aprenentatge llarg, que no s'ha produït degut a la poca activitat del decenni anterior.

Aquestes causes, degut a la seva base política d'abast nacional, han afectat de manera igual a totes les zones d'Espanya, i afegides a les que afecten localment el Principat, han provocat que la multiplicació de l'activitat constructora s'hagui llançat al mateix temps a les comarques "costaneres" que a les de "l'interior". D'igual manera, el fet "Barcelona '92" ha afectat també a altres comarques fora del Barcelonès arribant fins i tot a la comarca de l'Estany, íntimament lligada amb la Garrotxa.

La funció que venia fent la zona de muntanya respecte a la costanera, era una mica de "molla", ja que esmorteïa la manca o sobra de mà d'obra a les zones amb més activitat. Això ara s'ha trencat, unificant les necessitats de mà d'obra, i provocant una puja als preus d'aquests, i directament una puja sobre el cost de l'habitatge.

Com a conclusió final, podem afirmar que la abans retardada construcció de les comarques de muntanya gironines, s'ha unificat amb tot el llançament del Principat, gaudint i patint del mateix mal. La solució de si té o no base real la tindrem a l'any 92, una vegada normalitzada la situació tant de relació amb Europa com amb les necessitats d'infraestructura esportiva, i segurament la normalització de la relació entre economia submergida i declarada; llavors podrem mesurar les conseqüències del present "boom" al sector de la construcció.

RAMON SOLER I PLANA
Arquitecte tècnic